

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 3 OKTOBER 1981 10. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

H U S K E D E D U
A T F Å I M P U L S
F R A D I N F O R G Æ N G E R ?

REDAKTION: Jørgen Orlien, Weysesvej 3,
9200 Aalborg SV. tlf. (08) 18 13 67.

EKSPEDITION: Landsgildekantoret, Mikkel Bryggers
Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

GILDELEDERLEDELSEN

MIN OPFATTELSE

GRUPPELEDERMAPPE.

Et gildes liv og virketrang er som oftest afhængig af de oplysninger det modtager.

Det er efter min opfattelse vigtigt, at gildet som helhed er i besiddelse af de samme oplysninger som gildeledelsen - og vice versa - for at der ikke skal opstå situationer som bunder i misforståelse, som kan være årsag til skumlerier, ja måske ligefrem kan føre til splittelse af gildet.

Det er ligeledes min opfattelse, at for at et gilde skal kunne virke og fungere tilfredsstillende er det blandt andet nødvendigt, at gildeledelsen - det er forøvrigt dens ansvar - giver gildets medlemmer mulighed for at tilegne sig den størst mulige indsigt i gildets struktur, gildets arbejdsform og ledelse, i gildebevægelsens administration og organisation, ja i det hele taget med alt hvad der har berøring med gildet og gildebevægelsen.

Jeg er sikker på, at mange ledelser har gjort den erfaring, at en god forhåndsoplysning har lettet arbejdet for dem.

En måde hvorpå en gildeledelse kan give gildets medlemmer en mulighed for at have oplysning om gildet og gildebevægelsen iøvrigt - så at sige indenfor rækkevidde - er, at gildeledelsen eller et nedsat udvalg udarbejder en GRUPPELEDERMAPPE. En sådan mappe vil kunne aflaste gildeledelsens ansvar overfor gruppens arbejde, ligesom den vil lette gildeledelsen i dens generelle oplysninger om gildet/gildebevægelsen til gildet.

Men hvad er så en gruppeledermappe? Ja, for nogen gilder er dette ikke noget ukendt begreb, men for andre gilder er det. For disse sidste skal jeg prøve på at anskueligg-

GILDELEDELSEN

gøre, hvad det drejer sig om, og hvad en sådan gruppeledermappe evt. kan indeholde af oplysningsmateriale.

En gruppeledermappe er som navnet siger en mappe - et ringbind eller lignende i A4 eller A5 format. Den er i gruppelederens varetægt og skal medbringes til samtlige gruppemøder. Mappens indhold skal give svar/oplysninger på så mange af de spørgsmål, der i gruppen kan opstå vedrørende gildet og gildebevægelsen iøvrigt, som det overhovedet er muligt.

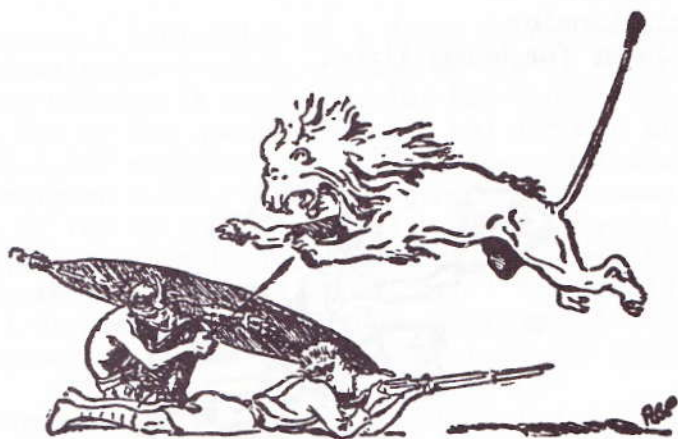
En gruppeledermappe kan fx have følgende indhold:

1. Love og vedtægter
fx love for Sct. Georgs Gilderne i Danmark, vedtægter for eget gilde, distrikts/stadsgilde, provincialet.
2. Organisation og arbejdsform.
Lokale/landsgildets oplysninger om gildebevægelsen. Gildeledelsens funktioner, vedtægter for oplysningsudvalget. Svende- og væbnerforberedelse, instruktion for skriver, gildebevægelsens anvendte forkortelser.
3. Administration.
Referat af sidst afholdte gildeting incl. bilag, driftsregnskab, budget m.v.
4. Kommunikation.
Oplysninger om lokal gildeblad, Sct. Georg, Fellowship Bulletin. Distrikts/stadsgilde-, provincialblad.
5. Kurser og stævner.
Oplysninger om grund- vidstudium, punktstævner, Træf.
6. Hjelpearbejde.
Oplysning om lokal hjelpearbejde, "tilladelse til tombola". Vedtægter for fonde - lokal/landsdækkende.
7. Internationalt samarbejde.
Oplysning om IFOFSAG.

GILDELEDELSEN

8. Gruppearbejde.
Retningslinier for arrangerende gruppe, litteraturliste, pjecen GRUPPEN, gildets sang.
9. Adresser m.v.
Gildets folder m/årsprogram, medlemsfortegnelse for distrikts/stadsgilde, medlemsfortegnelse over tværgående udvalg. Distriktets/stadsgildes årsprogram.
10. Laug m.v.
Vedtægter for litteratur-, sangerlaug.
11. Gaver m.v.
Prisliste over gaver m.v.
12. Vore symboler.
Vort kendetegn, vore symboler.
13. Referater/breve m.v.

Mange af ovennævnte emner kan hentes direkte fra "Håndbog for Gildeledelser", som let kan fotokopieres.

Planen var ganske ligetil — særlig for Løven.

Hvert emne bør for overskuelighedens skyld være skilt

GILDELEDEREN

ved et skilleblad, ligesom der forrest i mappen bør være en indholdsfortegnelse.

Det er selvfølgelig op til den enkelte gildeledelse, om den vil "bekoste" en sådan gruppeledermappe, ligesom den selvfølgelig kan give den indhold efter de lokale forhold for at opfylde gildets behov for almene oplysninger, men en ting er jeg sikker på, den vil udfylde et tomrum i gruppens arbejde og virke.

Som en praktisk nødvendighed bør gruppeledermappen med jævne mellemrum, fx ved hvert gruppelederskift returneres til gildekansleren, som en kontrol på, at den indeholder de oplysninger, der er udsendt. Til dette formål er det ligeledes praktisk, hvis gildekansleren selv har en "kopi" af mappen i sin besiddelse.

Såfremt I beslutter jer for at udarbejde en gruppeledermappe så vær opmærksom på, at det kræver, at den hele tiden holdes ajour - for forkerte oplysninger er ligeså dårlige som ingen oplysninger.

Jørgen Orlien
Provincialkansler
Provincialet for Nordjylland.

Rid en eller anden Kæphest.

HVERVEKAMPAGNE

HVERVEKAMPAGNE

Indenfor gilderne har vi gennem mange år talt om, at stigningen i medlemstallet var utilfredsstillende. I de sidste 15 år er vi kun blevet 10 $\frac{1}{2}$ % flere, og samtidig er aldersfordelingen blevet mere og mere skæv.

Vi kan nu ikke længere tale om "den utilfredsstillende stigning", for nu er der faktisk tilbagegang. I 1980 faldt medlemstallet, ganske vist kun med 78, altså ikke nogen katastrofal tilbagegang, men en alvorlig advarsel.

Vi kan nu ikke længere nøjes med "at tale om problemet", vi må gøre noget ved det, og det haster!

Landsgildet har nedsat et udvalg til at kulegrave problemet, og udvalgets arbejde må forventes bl.a. også at resultere i, at der fremkommer et nyt og bedre materiale til brug for at skabe interesse for vor bevægelse blandt tidligere spejdere og nuværende med.

Tilbagegang i medlemstal er i disse år en ganske almindelig foreteelse i mange - måske de fleste - foreninger m.v., og således fx også indenfor Det Danske Spejderkorps. Her er fra januar 1977 til maj 1980 en tilbagegang på 1.887 medlemmer, og i det siden da forløbne år på yderligere 1.023. At tilbagegangen også rammer spejderne, er for os ingen trøst. Tværtimod, for det er jo herfra, vi skal hente fremtidens gildebrødre. Når vi så yderligere ved, at antallet af børn i spejderalderen vil falde i de kommende år, ser det ganske mørkt ud, i første omgang for spejderne, sidenhen også for gilderne.

I gilderne kan vi heller ikke se bort fra den kendsgerning, at med den aldersfordeling vi nu en gang har, går vi en tid i møde, hvor vi kan forvente et naturligt medlemsfrafald.

Desværre ret så mørke fremtidsudsigter for den bevægelse,

HVERVEKAMPAGNE

hvis tanker og ideer netop dette blads læsere går stærkt ind for og bruger tid og kræfter på at fremme.

Nu forventer vi som sagt, at Landsgildets udvalg barsler med gode ideer og et godt informationsmateriale, men det kan aldrig blive nok.

Det kan blive en særdeles god hjælp til løsning af tilgangsproblemet, men naturligvis kun, hvis de enkelte gilder og de enkelte gildebrødre gør effektiv brug heraf, og i det hele taget betragter tilgangsproblemet med tilstrækkelig alvor.

Det er sagt mange gange, og det kan godt gentages her, at det vigtigste er, at gilderne har en sådan kvalitet, at det er attraktivt at blive medlem. Men så må det næstvigtigste være, at den enkelte gildebror virkelig inspireres til at gøre en indsats for at få venner og bekendte om hvem man ved, de har været spejdere, til at gå ind i gilderne. Der må også arbejdes på at skabe større interesse for gildebevægelsen i spejderkredse.

Desværre kan man have en begrundet mistanke om, at mange gilder slet ikke er interesserede i tilgang. Man har det jo "åh-så-dejligt", man er gode kammerater og man hygger sig gevaldigt. Man har måske også i enhver anden henseende et velfungerende gilde med et godt hjælpearbejde og en god spejderkontakt. Det går jo vældig godt, vi behøver da ikke at være flere her hos os!

Hvad er det for noget? Går det godt må man være særlig forpligtet til at sørge for at stadig flere får gavn og glæde af at være med. Bliver man alt for mange, kan man jo altid dele sig og danne nyt gilde.

Føler man, at ens gilde ikke går så godt, at man ikke rigtig har noget at byde på, er det straks sværere, men man må da endelig ikke give op af den grund. Hvem ved, måske kunne man i en sådan situation "håndplukke" et par særlig initiativrige og kreative gamle spejdere, fx tidligere spejderledere, som man satte ind i situationen,

VERVEKAMPAGNE

og som måske godt kunne tænke sig at gå ind i gildet og bistå gildeledelsen med en fornyelse. Mon ikke mange vil betragte en sådan opfordring som en attraktiv udfordring, og mon det ikke nok skulle lykkes gildeledelsen at styre udviklingen i den rigtige retning.

I DDS lederblad BROEN, skrev en gruppeleder fra Odense i nummeret den 15/1 1981, at antallet af spejdere på 3½ år var gået 6,3% tilbage, medens lederes antal var gået 7,6% op - og så havde han iøvrigt regnet ud, hvornår der ikke var flere spejdere tilbage at lede.

Sådan går det nok ikke, men det maner til eftertanke. Mange ledere vil i de kommende år blive mere eller mindre overflødige, og de lidt ældre vil vel i mange tilfælde trække sig tilbage, så de yngre kan komme til. Disse afgående lederes naturlige plads er i gilderne, men det er jo ikke sikkert de kommer uden en invitation!

Det skal lige nævnes, at det ville give en god tilgang, hvis man i større målestok gik ind for optagelse af gildebrødrenes ægtefæller. Den egentlige baggrund for sådant, bør dog være betydningen af at få gildebevægelsen ind i hjemmene og erkendelse af det meget positive, der ligger i, at ægtefæller har samme interesser at dyrke. Går man imidlertid ind for denne tankegang, vil ægtefællernes optagelse i alle tilfælde betyde en - måske endda meget betydelig - medlemstilgang.

Det skal også lige nævnes, at det hjælper på medlemstallet, hvis udmeldelsernes antal kan nedbringes. Det bør imidlertid ikke først og fremmest være for at hjælpe på medlemstallet, at man skal sætte ind her.

Det er at foretrække, hvis et gildes medlemmer er nogenlunde jævnt fordelt over de forskellige aldersklasser, men er et gilde i den situation, at der er meget høj gennemsnitsalder, og der findes faktisk gilder, hvor den er 70 år, så er det nok meget svært at få unge ind.

I et sådant tilfælde kunne man måske tænke sig, at gil-

HVERVEKAMPAGNE

det tog initiativet til oprettelse af et nyt gilde, ikke specielt et "juniorgilde", men et ganske almindeligt gilde, blot med en yngre medlemskreds. Man kunne måske finde 6 - 8 gamle spejdere, måske gamle tropskammerater, som kunne interesseres i at danne et nyt gilde. Man vil kunne køre efter den recept som med held er anvendt ved oprettelse af gilder i nabobyer: invitere til møde med orientering om gildebevægelsen osv.

Har I tænkt på, hvor mange af de nuværende spejders forældre, der selv har været spejdere? Og dem er det ikke svært at få navn og adresse på, hvis man vil skrive og spørge.

Et sådant nyt gilde fik selv muligheden for at bestemme farten - indenfor de givne rammer naturligvis - og kunne selv bestemme, hvilke hjælpeopgaver, man ville tage op, hvilke foredrag etc. man var interesserede i osv. osv.

Det er ikke sikkert, at form og opgaver i et gilde med ene ældre medlemmer, passer helt for de yngre årgange.

Konklusion:

1. Uanset hvor godt arbejde Landsgildets udvalg præsterer, kan det aldrig blive mere end højst det halve af det arbejde, der skal gøres, hvis det skal lykkes at få den fornødne tilgang. Det er ude i gilderne, slaget skal stå. Gildeledelserne skal inspirere gildebrødrene til at gøre noget ved det, og gildet skal selv under en eller anden form tage arbejdet op som en af sine fornemste opgaver i de kommende år.

Selv de bedste kanoner giver ikke en lyd fra sig, hvis der ikke er nogen til at skyde dem af.

2. Bliver den personkreds, hvorfra vi skal rekruttere vore nye medlemmer, fremtidig mindre, betyder det, at vi skal have procentvis større tilgang fra kredsen af mulige emner. Vi har faktisk hidtil fået en så ringe del af de gamle spejdere ind i gilderne,

AKTIVITET

at der under alle omstændigheder "vil være nok at tage af" lang tid ind i fremtiden, men det kræver en målbevidst indsats, som vi alle må være med i.

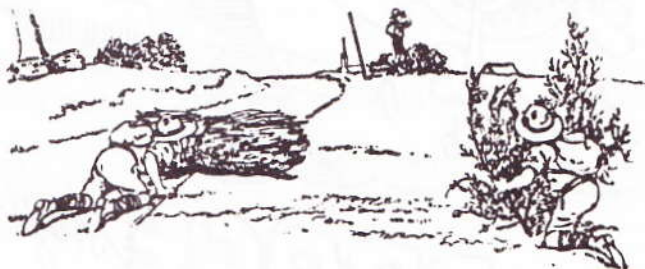
Knud Sterren Andersen,
Distriktsgildemester.
Dyrehave Distriktsgilde.

Note 1. Om afgangen fra gilderne, se min artikel i IMPULS fra februar 1979.

Note 2. Når de gengivne "spejdertal" er hentet fra DDS, skyldes det, at jeg som medlem af dette korps har muligheden for at følge udviklingen der.

Sterren.

DRAGESKYDNING

Mange foreninger afholder fugleskydning for at styrke økonomien, og hvorfor skulle vi i Sct. Georgs Gilderne ikke også være med på dette felt? - men i vores tilfælde kan det naturligvis ikke blive andet end en

DRAGESKYDNING!

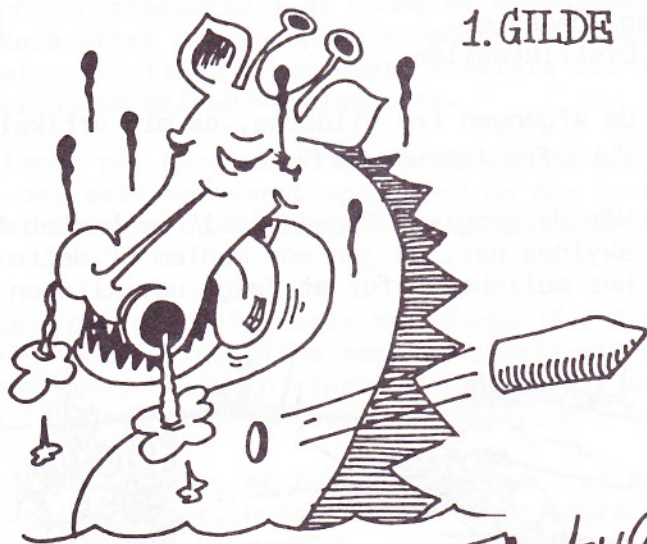
Det er netop, hvad Aalborg Gilderne - eller rette 1.gilde i Aalborg - har gjort nu i 25 år.

Søndag den 30. august 1981 afholdtes i GILDEBORGEN på Rafns Alle 1 i Aalborg den 25. DRAGESKYDNING.

AKTIVITET

Måske vil begrebet DRAGESKYDNING stå for mange som et begreb, der ikke siger meget - derfor nogle oplysninger og bemærkninger om dette emne, som måske kunne bibringe andre gilder landet over en IMPULS.

1. GILDE

JUBILÆUMS DRAGE *skydning*

Jeg vil opdele mine kommentarer i 2 afdelinger: de historiske og de praktiske.

HISTORIE:

Da Aalborg Gilderne for 25 år siden (Januar 1956) havde erhvervet og fået indrettet sit eget hus "GILDEBORGEN", opstod der ret hurtigt behov for penge til udsmykning og vedligeholdelse.

I sagens natur kunne vi ikke hente penge til dette formål udenfor vore egne rækker, og der var derfor gang i hjer-

AKTIVITET

nevindingerne blandt gildebrødre for at finde frem til et eller andet arrangement, som kunne tjene dette formål.

Ret snart opstod tanken om en fugleskydning, der som sagt i vores tilfælde naturligvis måtte være en DRAGESKYDNING, da et sådant arrangement kunne tjene 3 formål på samme tid.

- 1) Primært kunne arrangementet forhåbentligt bringe penge op til det før nævnte formål,
- 2) sekundært kunne arrangementet give anledning til tværgildemæssig aktivitet, og
- 3) tertiært kunne der skabes mulighed for kammeratligt samvær.

1.gilde meldte sig til praktisk afvikling af arrangementet og påtog sig en livsvarig forpligtelse til dette.

Derefter gik man i gang med selve det praktiske i arrangementet, som altså blev en tradition, der nu har fejret 25-års jubilæum.

PRAKTISKE:

Selve DRAGESKYDNINGEN afholdes ved "GILDEBORGEN" den sidste søndag i august måned, og inden da har mange af gildets brødre været i aktivitet med tegningslister etc. blandt samtlige gildebrødre i alle Aalborgs 12 gilder. Også dette forarbejde giver tværgildekontakt, idet samtlige øvrige gilder besøges af een eller flere kontaktmænd i forbindelse med en gildehal, gildemøde eller lignende, og der agiteres for DRAGESKYDNINGEN og tegnes numre.

Hvert nummer koster 2 kr., og samtlige numre indtegnes i tilfældig rækkefølge på en skydeliste, hvor et nummer udstreges hver gang et skud falder, således at den hvis nummer streges, når een af DRAGENs legemsdele falder, får en præmie - hvad enten vedkommende har været tilstede eller ej.

AKTIVITET

Selve DRAGEN, som er kunstfærdigt udført og bemalet, op-hænges i GILDEBORGENS have, og så starter man søndag morgen efter flaghejsning (og en Gl.Dansk) på skydningen, som fortsættes dagen igennem til alle legemsdele er ned-skudt - kun med afbrydelse af den traditionelle DRAGE-FROKOST, hvor alle kan deltage, og denne frokost er også blevet en tradition, som mange ser frem til med forventning.

Alle gildebrødre med familie kan komme og gå i løbet af dagen, som det nu passer den enkelte, og kan, hvis det ønskes, deltage som SKYTTE.

Der er naturligvis i forvejen indkøbt pæne præmier til alle vindere samt SKYTTEKONGE og DRAGERIDDER, og i september afholdes en DRAGEGILDEHAL, hvor alle vindere inviteres og får overrakt deres præmier, ligesom DRAGERIDDEREN hædres.

I de første år blev skydningen gennemført med salonrifler, men på grund af myndighedernes (politiets) sikkerhedskrav, har vi de seneste år måttet anvende luftgeværer.

I forbindelse med DRAGESKYDNINGEN vil der også være mulighed for præmieskydning på rund og trekantet skive.

Det skulle være unødvendigt at bemærke, at det arrangerende gildes brødre ikke mindst har fornøjelse af opstillingen til selve skydningen dagen i forvejen.

Ideen stilles hermed til rådighed for alle andre gilder landet over, idet vi - som sagt - nu i 25 år har haft fornøjelse af dette arrangement, der samtidig har sat os i stand til at overrække en pæn check til STADSGILDET øremærket til anvendelse til GILDEBORGENS vedligeholdelse og udsmykning.

Knud Højbjerg,
1.Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

GILDELEDDELSEN

KANSLERENS FUNKTIONER

I den vejledning for gildeledelser, som blev udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark i 1960, og som var gældende indtil 1977 - hvor vi fik den nuværende "Håndbog for Gildeledelser" - står der blandt andet følgende under gildekanslerens funktioner:

Kanslerposten burde være det mest eftertragtede embede i gildeledelsen.

Endvidere nævnes det, at når gildemesteren er betegnet som "gildets hjerne og sjæl", så kan det om gildekansleren siges, at han er "hjerte og nerver".

Den måde, hvorpå man her har anskueliggjort overfor læseren, hvad funktion kansleren har, er efter min opfattelse smuk og samtidig også en rigtig set betragtning.

For hvad er hjerte og nerver egentlig?

Ja det er så absolut noget af det mest livsvigtige for et menneske og ved at overføre disse livsvigtige betegnelser på kanslerens funktioner, så får man samtidig et begreb om, hvad kansleren er og skal stå for, som gildeledelsesmedlem, og enhver ved også, hvilken betydning det har at have et sundt hjerte og et godt nervesystem.

Jeg er ligeledes - som det også blev nævnt - af den opfattelse "at kanslerposten burde være det mest eftertragtede embede i gildeledelsen.

For den kansler der virkelig vil forstå, hvilken opgave det er og vil søge at løse den, vil ganske vist være den gildebror der vil få det mest omfattende og det mest krævende arbejde i gildet, men vil samtidig også være den der bedst vil kunne se de synlige resultater af sit initiativ og sin virketrang og har dermed også den største mulighed for at føle berigelse og glæde ved sit arbejde.

GILDELEDEREN

I "Håndbog for Gildeledelser" er der angivet en række opgaver som naturligt betragtes som hørende under kanslerens arbejdsområde.

Disse må og skal betragtes dels som vejledning til de enkelte opgaver dels som inspiration til videre tænkning.

Det er et højst forskelligartet arbejdsområde kansleren skal dække, og uden at jeg skal gå i dybden med kanslerens enkelte arbejdsopgaver - meget kan som nævnt læses i "Håndbog for Gildeledelser" kan jeg blandt andet nævne:

- føring af forhandlingsprotokol og ajourføring af gildekråen og kartotekskort ved optagelser, adresseændringer m.v.
- indkaldelse til gildets møder: gildegallerier, gildemøder, gilderådsmøder og ledelsesmøder
- træffe aftaler med evt. foredragsholder, reservere lokaler m.v. (med efterfølgende bekræftende brev)
- holde øje med mærkedage - såsom gildejubilæum, runde fødselsdage m.v. med henblik på offentliggørelse i det lokale gildeblad
- kvartalsrapporten til landsgildekontoret evt. også til distrikts/stadsgilde
- holde orden i gildets arkiv

og meget meget mere.

Frem for nogen er det kanslerens opgave at være inde i vor bevægelses organisation samt vore love, såvel som i eget gildes, distrikts/stadsgildes samt provincialets vedtægter - for i påkommende tilfælde at have svar på rede hånd.

Det er ikke svært - for den jura vi har i vor bevægelse er meget enkel. En god baggrund opnås ved at være godt

GILDELEDELSEN

orienteret i "Håndbog for Gildeledelser".

Ved at have kendskab til gældende love og vedtægter kan efter min opfattelse mange diskussioner undgås.

Kansleren bør også studere "Håndbog om Gildehaller" og selvfølgelig og især de afsnit, hvor ud for der står gildekansler(GK). Disse afsnit er få, og de fleste kan læres udenad, og især de ord der bliver sagt i døren til den kommende svend samt vort gildeløfte.

Det er ikke svært at lære sig disse udenad, hvis man blot vil anstrenge sig lidt for det.

En lille praktisk ting i forbindelse med svendeoptagelsen vil jeg gerne fremhæve. Det er, når kansleren overrækker svendebrevet - så lad der medfølge en kuvert i A5-format, som svenden kan lægge svendebrevet i så det ikke, inden svenden kommer hjem, bliver fedtet og smudsigt af fugtige fingre, kaffe eller madpletter.

Det kan næsten ikke undgås, at kansleren, når øjne og ører iøvrigt er åbne, vil være den gildebror i gildet, der er den mest velorienterede, bl.a. på grund af sin nære kontakt til de enkelte gildebrødre - de enkelte grupper, og dels gennem de informationer der i en jævn strøm tilflyder kansleren fra anden side.

Det er kanslerens opgave at sørge for, at de informationer gildeledelsen er i besiddelse af tilgår gildets medlemmer.

For gildet er et fælles anliggende, så alle bør efter min opfattelse være lige godt informeret om gildet og dets arbejde.

Det er min erfaring, at jo bedre information der kan gives, jo større interesse for gildet vil det skabe med det til følge, at den enkelte gildebror vil føle et større medansvar for gildets trivsel.

GILDELEDSEN

Kanslerens arbejdsområde er som sagt stort og forskelligartet, men netop fordi det er så omfattende vil det aldrig være kedeligt, og der er mange berigende og lærerige timer gemt i arbejdet, for den der vil løse sin opgave tilfredsstillende, både overfor gildet som overfor sig selv.

Jørgen Orlien, Provincialkansler.
Provincialet for Nordjylland.

TIL- OG AFGANGSSTATISTIK 2.KVARTAL 1981.

Provincial	Tilgang	Afgang	Netto	Medlemstal pr.30/6.81
Under landsgildet	0	0	0	62
Nordjylland	18	12	6	1.500
Midtjylland	14	14	0	1.137
Sydjylland	30	15	15	1.450
Fyn	19	7	12	786
Nord- Nordvestsjælland	30	15	15	1.130
Storkøbenhavn og Bornholm	22	16	6	1.156
Sydsjælland, Lolland-Falster	18	9	9	1.084
TOTAL	151	88	63	8.305

KLIP FRA GILDEBLADE

KLIP FRA GILDEBLADE

Fra KNUDEN, nr. 37, marts 1981. Sct. Georgs Gildet i Ølstykke.

HOLDNINGER.

Når man er glad for at være med i en "bevægelse", at være gildebror, så gør det ondt, når andre rynker på næsen af os.

Jeg er stadig aktiv som spejderleder, selv om det ikke er i det primære arbejde med børnene. Jeg møder mange ledere, fra mange egne, på mine rejser, eller når vi mødes på korpskontoret i Lundsgade.

Vi mødes jo først og fremmest for at tale om det arbejde, emne, som er dagsaktuelt. Men ind imellem har vi pauser, hvor snakken går om mange andre ting, herunder af og til, også gildebevægelsen.

Vi har her i Ølstykke, et gilde der nok formår at være med omkring vores lokale ungdomskorps, og hvem der ellers kommer til os. Vi er parate til at hjælpe og give en hånd med, i langt de fleste tilfælde. Vi har gildebrødre, der er parate til at tage fat, når ungdomskorpset henvender sig.

Når man sidder sammen med spejderledere, fra andre egne af landet, og snakken går om ting og sager fra hjemegnen, og især kommer ind på problemer og små irriterende besværligheder, som ledere af og til kan gå og tumle med, så spørger jeg sommetider: "Har du prøvet at spørge det lokale Sct. Georgs Gilde om ikke de kunne klare dette"?

Enten giver de sig til at skrupgrine, --- eller de ryster forarget på hovedet.

GILDEBLADE

Svaret der kommer, er så godt som enslydende:

Sct. Georgs Gilderne er en forsamling af gamle spejdere, der har glemt alt om at være spejdere, glemt alt om at være med i en "bevægelse".

De - ÆLSKER - at lave et par løb om året, som nærmest er 20 - 25 år bagud i indhold. De laver nogle tombolaer og skraber nogle penge sammen til sig selv. Men at hente hjælp hos dem, til et eller andet som vi (spejdere) har behov for, nej - - det har de ikke tid til, for der er planlagt - - - - - mange forskellige arrangementer, som gør at der ikke også kan blive tid til at interessere sig for at høre på, hvad spejderne gerne ville.

Hvad er det så for nogle ting, som jeg har hørt spejdere tumle med, og som jeg mener, at et par gildebrødre lige så godt kunne klare, for at aflaste den aktive leder.

Det er oftest problemer omkring den støtte som kan fås fra de offentlige myndigheder, dette at man for eksempel kan have fået valgt en repræsentant ind i fritidsnævnet, som vil kunne varetage spejdernes sag.

Samarbejdet mellem de forskellige ungdomskorps i det lokale område hvor gildet også har hjemme, for eksempel ved at være repræsentant for B.U.S.

Der kan også være behov for at deltage i forældre rådene i de lokale grupper, og der kan være behov på andre områder, som kan aflaste den aktive leder, så denne kan hellige sig sit arbejde med børnene endnu mere.

Det arbejde som gildebrødre på denne måde kan påtage sig, er ikke så tidskrævende som så mange andre ting. Det drejer sig dog kun om en aften en gang om ugen, hvorimod lederarbejde med børnene ofte bliver til både to og tre aftner om ugen, når både trops/flokmøde og møde i gruppen, divisionen, og kurser skal nås.

Det må være muligt at kunne hjælpe med meget baggrunds-

GILDEBLADE

arbejde.

Den almindelige mening er for nogle, at vi i gilderne pudser vores glorie, og dvæler ved minderne, og glemmer at tiden går, og der sker forandringer.

Jeg er glad for at kunne sige, at i vores gilde gøres der et godt stykke arbejde, og at vi er lydhøre og rede, når der kommer bud fra spejderne, eller når vi ser, at der er noget, der skal gøres.

Men hvad gør man ved de gilder, der rundt omkring os, ude i landet, enten vender ryggen til spejderne, eller hvis de endelig gider høre på spejderne, så skynder sig at sige: "Næh, - se dengang jeg var spejder, der skulle I bare se - - - -".

Det føles som om der er gilder der glemmer, at både vi, og spejderne, er med i en BEVÆGELSE, og at der sker forandringer i måderne at være med på, hen ad vejen, men at den grundlæggende ide, tanke, trods alt er den samme.

Noget andet er så, at vi i gilderne, jo også gerne ville se at blive flere og flere. Der var vist en Landsgildemester der udtrykte et ønske om, at vi gerne skulle se at runde et medlemstal på 10.000 inden et bestemt årstal.

Men tænker gildebrødrene egentlig på, at de "nye" vi skal have hentet ind, ude i fremtiden, er dem der er spejdere idag. Og hvis vi støder dem fra os, - - så dør gildebevægelsen, fordi vi så er gået istå.

At vi gør et forsøg på at være med i Ølstykke, og også gør et godt arbejde i de andre gilder i Arresø distrikt, det er kun en lille dråbe i det samlede hele. Hvem kan skubbe dem igang, ude omkring, som vi opdager er gået istå, så vi kan bevare gilderne som en bevægelse, og ikke som en klump der kun ligger og bævrer som gelé.

Det er nok et spørgsmål, som jeg inderst inde vil håbe, presser sig på overalt, på et eller andet tidspunkt.

GILDEBLADE

Holder vi af det, vi har sagt ja til, som gildebrødre. - Lad os overveje det, nu hvor det er tid for gildetinget, og for Sct. Georgs dag, med fornyelse af løfter, nyoptagelser, optagelser af væbnere osv.

Lad os bevæge os frem, uden at vi hele tiden skal se os tilbage over skulderen.

Per Christensen, Redaktør af KNUDEN.
Sct. Georgs Gildet i Ølstykke.

Fra FJÆSINGEN, nr.11, oktober 1980. 3.Sct. Georgs Gilde i Frederikshavn.

VÆR BEREDT!

Det har for de fleste af os, igennem en kortere eller længere periode, været det motto, vi levede under.

Er det stadig det?

Vi har i vor gildetid måske ikke hørt ordene så ofte som i vor spejdetid - i vore egne gildehaller måske, fordi vi har valgt en af flere muligheder at afslutte vore gildehaller på.

En af mulighederne for at afslutte en gildehal rummer imidlertid netop ordene - vær beredt - som slutreplik fra gildemesteren, og der bliver så svaret tilbage: Vi er beredt.

Er vi det?

At være beredt vil sige at leve i nuet med styrke, mod og ærlig vilje. Det vil sige at glædes over hver ny dag og modtage dens rigdomme med åbne arme.

Det er alvorligt og værdigt at møde tingene, som de kommer. At være beredt er at modtage livet - hele livet, som det kommer til os med alt, hvad det rummer af glæ-

GILDEBLADE

de og sorg.

Vær beredt - valgte vi af egen vilje som vort motto. Hverken gennem vore ord eller handlinger kan man se, om vi er det; det kommer an på vor indstilling til livet - måske viser det sig i vort blik.

Anne Lise Jacobsen, gildemester.
3. Sct. Georgs Gilde i Frederikshavn.

Fra GJØNGEPOSTEN, november 1980. 16.Sct. Georgs Gilde i København.
(Bringes i uddrag).

Jeg drømte en nat, at jeg gik langs stranden, og på himlen glimtede situationer fra mit liv, ved hver situation lagde jeg mærke til to sæt fodtrin i sandet, det ene tilhørte mig, det andet GUD.

Da den sidste situation fra mit liv glimtede foran mig, så jeg tilbage og bemærkede, at der mange gange kun var et sæt fodtrin; jeg bemærkede også, at det var hændt ved de dårligste perioder i mit liv. Det generede mig virkeligt, og jeg spurgte Gud ud om dette fænomen: "Gud, du sagde engang, at hvis jeg besluttede mig til at følge dig, ville du gå hele vejen sammen med mig, men jeg bemærkede, at under forløbet af de vanskeligste perioder i mit liv var der kun et sæt fodaftryk. Jeg forstår ikke, hvorfor i alverden du lod mig alene, når jeg havde det sværest". Og Gud svarede: "Mit kære barn, jeg holder af dig, og jeg ville ikke lade dig ene, når du var i nød og udsat for prøvelser og lidelser. Når du kun ser et sæt fodtrin, skyldes det, at jeg bar dig".

Gretha Jespersen, Gildemester.
17. Sct. Georgs Gilde i København (Bellahøj Gildet).

GILDEBLADE

Fra AMAGER GILDERNE, 3. 8. og 16.Sct. Georgs Gilde i København, nr. 11, december 1980.

GILDEMESTERTANKER!

Efter 30 år i gilderne tænker man af og til tilbage til, hvad der er sket i alle disse år, og hvad kommer man så til? Er Sct. Georgs Gilderne blevet til mindernes klub? Ja, måske, og dog.

Det viser sig nemlig, at for 20-30 år siden, talte man om de samme problemer som idag. Vi danskere lider næsten alle af en stor fejl, utilfredshed, og lyst til negativ kritik. Det er så udbredt, at man vel kan kalde det for en national skavank. Vi kan altid finde noget at udsætte på alt. På samfundet, på regeringen, på skolen, på samfundet i helhed, på fodboldlandsholdet (undtagen når vi slår Sverige), ja selv på dem vi omgås til daglig. Vi er klar til kritik mod alle - undtagen os selv.

Hvad med at se lidt indad? Lidt selvkritik vil sikkert hjælpe.

Gilderne bliver, måske om ikke så mange år, noget nostalgisk. Gildebevægelsen skulle ikke så gerne overdrages til vore efterkommere som en etiket på en tom flaske. Alt gildearbejde må baseres på den enkeltes personlige indsats, og at gildet, såfremt det ikke kan eksistere under disse betingelser, ikke har mere eksistensberettigelse, end en hvilken som helst selskabelig forening.

Hvis nemlig gildearbejdet udvikler sig til, at gildeledelsen indkalder til en række arrangementer, og gildebrødrenes andel heri består i at komme tilstede og synge med og bagefter vurdere, om det nu også var værd at ofre en busbillet på, har gildet forsømt det personlige udviklingsarbejde (altså bortset fra gildeledelsen) der efter min opfattelse, er grundstenen i Sct. Georgs Gildernes arbejde.

Gildets grundlag er grupperne. Grupperne må på gruppemøder

GILDEBLADE

behandle emner af almen interesse, og burde, efter min mening, meddele resultaterne af arbejdet for de øvrige i gildet. Herved opnår man den gensidige påvirkning af gildebrødrene.

Måske var det en ide at fremlægge dem på et særligt gildemøde?

Lad os endvidere blive fri for det evindelige ævl om gruppedelinger. Næsten alle gilder oplever på en eller anden måde skænderi om inddeling af grupper. Husk vi skal omgås alle i gilderne, også i tværgående grupper. Måske er den form vi fem gilder er inde på, noget af det rigtige. For efterhånden er mange københavnske gilder så små, at de kun består af 2-3 grupper, og hvorfor ødelægge et gildes særpræg ved at gå ud eller overflyttes til andre gilder, når man kan beholde det ved at arbejde tæt sammen.

Vi må prøve at forny os, prøve at hygge os sammen om det, vi har, prøve at være noget for andre, undgå alt for megen misundelse og i det hele taget mange flere glade gildebrødre. Lev i nuet, imorgen er det måske for sent. Prøv hver gang at give lidt af dig selv. Gildebevægelsens grundide er ikke blot en samling høje idealer, DET ER EN MÅDE AT LEVE SIT LIV PÅ.

At leve er ikke at lempe sig uden om alt, der er svært -
At leve, det er at kæmpe for, hvad vi i livet har kært,
at leve, det er at elske, det bedste dit øje så,
at leve, det er at kæmpe for rigere mål at nå.

HUSK ingen dag uden smil

GODT ER ALT DET DER FORENER MENNESKE, OG ONDT ER ALT DET DER ADSKILLER DEM.

Palle Abilgaard, gildemester.

8.Sct. Georgs Gilde i København (Sundby-gildet).

GILDEBLADE

Fra BROEN, nr. 105, januar 1981, Sct. Georgs Gilderne i Fredericia.

HVAD ER 5 MIN. SCT. GEORG?

Er det ikke en gildebrors mulighed for at få udtrykt nogle tanker, der ellers ikke får udtryk? At lukke op for en tankeverden, som andre kan have glæde af at blive indviet i?

Er det ikke gildebrødres mulighed for at lære en gildebror bedre at kende ved at høre, hvilke tanker han går og gør sig?

Er det ikke en gildebrors mulighed for at prøve at udtrykke sig, så andre kan forstå det?

Eller er det en formfuldendt tale, et lille ord med på vejen til opbyggelse? Kan vi ikke få det så mange andre steder?

Hvorfor har så få holdt 5 min. Sct. Georg? Beder man helst en gildebror, som man i forvejen ved kan udtrykke sig rammende og præcist og klart? Skal en gildehal være så formfuldendt, så et famlende indlæg fra en ikke øvet gildebror synes at spolere helheden?

Opgaven 5 min. Sct. Georg tvinger en til at tænke et problem til bunds, at arbejde med sig selv, at tage stilling og udtrykke sin mening, så andre kan forstå den.

At få opgaver eller selv finde dem, at løse dem på en måde, som man selv finder rigtig - enten alene eller i samarbejde med andre - medvirker til ens egen personlige udvikling. Den personlige udvikling af den enkelte gildebror har vi alle pligt til at medvirke til ved at give hinanden udfordringer og opbakning. Men vi har desværre også oplevet, at gildebrødre er presset til at påtage sig et hverv, som han eller hun havde svært ved at bære. I stedet for at give støtte og opbakning har man kriti-

GILDEBLADE

seret og påpeget fejl og mangler. Ofte er kritikken endda ikke givet direkte, men bag hans ryg har man talt om, at det skulle have været gjort helt anderledes og bedre. Man taler endda om "format", som man kun kan få med andres tillid og opbakning. Hvad har det forøvrigt med gamle spejdere at gøre?

I det daglige arbejde og i gildets liv, i ens familie, ja alle steder, hvor mennesker mødes, betyder tillid og hjælpsomhed umådelig meget for, at den enkelte kan udføre sit job bedst muligt. Fornemmelsen af at der er koldt og ensomt på posten burde i hvert fald aldrig føles i Sct. Georgs Gilderne.

Vi har alle lovet at påtage os de opgaver, gildet måtte pålægge os. Men vi har også pligt til ikke at presse en gildebror til en opgave, som han ikke har kræfter til. Dog, jo flere gange vi tvinges til at udtrykke tanker og meninger, jo bedre går det. Jo flere gange man tvinges til at tage stilling til et problem, jo mere moden bliver man. Jo flere opgaver man får, jo mere engageret bliver man. Jo mere engageret man bliver, jo mere udstråling får man til eksempel for hinanden.

Uden engagement går gildearbejdet i stå. Vi kritiserer hinandens indsats og væremåde, vi glemmer at bakke dem op, som påtog sig en post i gildet. Det er så nemt at kritisere andres indsats, men vi har ofte presset hinanden til at udføre en opgave for selv at slippe. Det er ikke gildeledelsen alene, der får et gilde til at fungere. Det er de enkelte gildebrødrs engagement, der bærer ledelsen og hjælper den til at gøre deres bedste.

Vi har brug for reaktioner på vores indsats. Det er gildeliv i bedste forstand.

Minna Sandahl Christensen.
3. Sct. Georgs Gilde i Fredericia.

RITUALERNE · SYMBOLERNE

RITUALERNES BETYDNING (HERUNDER SYMBOLERNE)

En gildemestertale.

I gildemesterens fravær, har Erik Pflug ledet gildehal i 7.gilde i Aalborg, og han sagde bl.a.

På Sct. Georgs Dag - gildebevægelsens festdag - må der være grund til at vende blikket indad mod os selv, og jeg vil gerne ved denne lejlighed sige lidt om det, der hører til gildehallen, og som er gildehallen, og som jeg har kendt det gennem de mange år, jeg har været gildebror.

Sct. Georgs Dag er jo den dag, hvor vi ikke blot skal bekræfte det gildeløfte, vi højtidelig aflagde ved vor optagelse i gildebevægelsen, men det er også tidspunktet, hvor vi skal bekræfte, at det stadig er et mål for vort daglige liv. - Formålet er måske samtidig at få en og anden af os til at tænke nærmere over, om vi nu også har gjort noget for at leve op hertil, i det forløbne år.

Vi skal også høre årets Sct. Georgs budskab. - En tradition, der har levet siden gildebevægelsens 1 års fødselsdag, og som er et budskab, der gennem de første mange år har været skrevet af landsgildemestre, korpschefer, forfattere, en prinsesse og mange andre, og jeg kan illustrere det med navne som Viggo Rosent, rektor Hartvig Møller, Lord Peter Baden-Powell og oberst J.S. Wilson.

Siden 1968 har det været skik, at udfærdigelsen af årets budskab er gået på skift mellem de nordiske lande for på denne måde at understrege vort nordiske fællesskab.

En sikkert udmærket ide, der imidlertid har den svaghed, at det ikke kan bygge videre på et for danske gildebrødre kendt persongalleri, hvorfor vi nu får budskaber, der er forfattet af os ukendte personer, som hverken i øjeblikket eller senere kan stå for os i det samme skær som

RITUALERNE · SYMBOLERNE

de tidligere nævnte.

Men lad dette lille sidespring stå for min egen regning, og lad det ikke tage glansen af årets svenske hilsen.

Gildehallen med dens ritual og ceremoniel er en væsentlig del, af det vi indenfor gildebevægelsen kalder gildearbejde, og den store undersøgelse, som Fremtidsudvalget foretog i 1972 fortalte klart, hvor stor værdi gildebrødrene tillægger denne arbejdsform.

Her skal vi måske også kort resumere, at ritual og ceremoniel for gildehallen er fastlagt af landsgildeledelsen. - Det er ikke med i vore love, og det er en af de ting, der aldrig kommer til afstemning eller lignende på vore landsgildeting.

Ritualerne og ceremoniellet er i det store hele ens fra gilde til gilde med de små variationer, der skyldes lokale traditioner, og som naturligt opstår, når ting er præget af og administreret af mennesker. Men der er ide-mæssigt så stor forskel på en gildehal i gildebevægelsens første år, og som den afvikles i dag, at det kan give stof til en gildemestertale for sig.

Antallet af gildehaller bestemmer det enkelte gilde selv, og antallet af disse varierer lige fra en enkelt årlig gildehal, til den månedlige sammenkomst, der hver gang indledes med en gildehal.

Gildemestertalen er et fast indslag i enhver gildehal. - Her er emnet frit, og gildemesteren har mulighed for at berøre tidens aktuelle spørgsmål, livets etiske forhold set med forskellig baggrund, aktuelle gildespørgsmål etc., og gildemesteren har her mulighed for at præge gildehallen med sin personlighed.

Et andet indslag i gildehallen er begrebet 5 min. Sct. Georg, der er næsten lige så gammelt som gildebevægelsen selv.

RITUALERNE · SYMBOLERNE

Det er idemæssigt lånt fra andre sammenslutninger, og det blev indført i dansk gildebevægelse i 1940 for på denne måde at skabe et større indhold i gildehallen samtidig med, at man på denne måde aktiverede gildebrødrene.

Gennem mange år blev der skabt en tradition for, at man her på skift kom med et kort indlæg, hvor man beskæftigede sig med tanker om gildebevægelsens ide og etik, vore ritualer, ceremonier og symboler, eller man tog enkelte punkter fra gildeloven og gildeløftet op til vurdering og fortalte, hvorledes man opfattede disse, og hvilke specielle værdier, man fandt heri.

Senere er man gået over til i dette 5 min. Sct. Georg at beskæftige tankerne med mangfoldige ting og om vidt forskellige emner, hvilket sikkert er fortrinligt, for ham der på denne måde skal give sine tanker videre til de øvrige gildebrødre, men efter min opfattelse uden samme værdi for gildebevægelsen og for gildebrødrene.

Vi har i forbindelse med gildehallen også en række symboler, som fx i en gildehal uden optagelse bliver forklaret for os af de tre gildeledelsesmedlemmer, og disse symboler er med til at give selve ideen om gildebevægelsen format, og ligesom hæve den op over den grå hverdag.

Onde tunger siger ganske vist, at gildehallens symboler har vi også for at have noget at beskæftige tankerne med, hvis gildemestertalen keder os alt for meget.

Og så nogle ord om symboler.

Et symbol var oprindeligt et kende- eller identifikationsmærke bestående af to halvdele af en itubrudt genstand som fx en gren eller en mønt. - Det blev brugt, når man i gamle dage sendte fx kurerpost, for på denne måde at kunne bevise rigtighed og troværdighed af såvel afsender, som af det kureren bragte med sig.

Senere blev symbolet navn på ethvert tegn eller sindbil-

RITUALERNE · SYMBOLERNE

lede, der viser hen til en genstand eller en tankeverden, og som regel er der ikke nogen direkte lighed mellem symbolet og den sag, det symboliserer, som fx det at løfte sin hat til hilsen eller kransen på kirkegårdens grave.

Det er derfor også nødvendigt at kende nogle af de tanker, der ligger bag symbolerne, og som gildebevægelsens skabere gjorde sig, for at kunne forstå disse, og før de taler til os.

Fælles for alle symboler er imidlertid det, at de udtrykker mere end mange ord, og at de trods det fundamentale indhold aldrig er ensidige, men giver stof til yderligere tanker for den enkelte betragter.

Tænk således på alle de tanker og indtryk, vi modtager ved at betragte et landskab eller et maleri, eller ved at høre et musikstykke, og tænk samtidig på, hvor længe det vil vare, og hvor svært det egentlig er at forklare alle disse indtryk med egne ord.

- Men det er også nødvendigt at kende baggrunden for det enkelte symbol for at kunne forstå indholdet og værdien heri, da det ellers blot bliver en tom ramme uden mening og indhold. Her kan andre gildebrødres opfattelse af tingene være til stor hjælp, og den kan måske åbne blikket for værdier og tanker, den enkelte ikke selv har gjort sig.

Vore symboler bliver ved den rette brug meningsfyldte og berigende.

I gildet er gildelov og gildeløfte efter min opfattelse, således også identiske med det gildetegn, vi alle har fået overrakt ved vor optagelse, og i gildehallen ligger lov og løfte fremlagt på højsædet oplyst af de to store brændende lys, når vi kommer ind i gildehallen, og lysene brænder stadig, når herolden efter det afsluttende ceremoniel igen beder os forlade gildehallen.

RITUALERNE · SYMBOLERNE

Og gildemærket - gildetegnet, det er ikke blot et lille tilfældigt metalmærke med et mønster i farvet emalje.

Nej, det er symbolet på gildebevægelsens ide og indhold, og det fortæller både os selv, men måske i endnu højere grad vore omgivelser, at du og jeg frivilligt og på eget initiativ er gået ind for gildebevægelsens etik, og at vi søger at tage den med i vor livsrytme.

Vi genfinder i de to stjerner i gildemærket de to lys på højsædet, og i de ti spidser eller odder på stjernerne ser vi gildelovens ti punkter.

Det tredelte gideløfte har vi i den tredelte lilje, der ganske naturligt også må lede tankerne hen på den tredelte formålsparagraf, der er gildebevægelsens livsnerve.

Hvordan er det nu formålsparagraffen lyder:

at virke som samlingssteder, hvor forbindelse med spejderbevægelsen og gamle kammerater kan vedligeholdes,

at understøtte den enkeltes stræben efter at leve som en ansvarsbevidst, hjælpsom og nyttig borger,

at udbrede spejderidealene og virke for deres praktiske anvendelse i samfundslivet.

Liljen sammen med kløverbladet fortæller om pige- og drengespejdernes internationale fællesskab.

Bær det, og bær det med ære siger gildemesteren ved overrækkelsen af emblemet til den nye gildebror, men her er det heller ikke blot det pyntelige mærke til knaphullet eller blusen, det drejer sig om.

Nej, det er gildebevægelsens ide og etik, der her tænkes på. Det er det, der skal præge os, og det er spørgsmålet om, at vise det i hverdagens samfund, således at

RITUALERNE · SYMBOLERNE

vi kan bære gildetegnet med ære.

Det er alt dette, gildetegnet skal minde os om, og det er netop det, vi ved vor optagelse har lovet at stræbe efter.

Og noget ganske andet: Er det mon ikke også ting, vi skal have med, hver gang vi tænker på at ændre gildelov og gildeløfte.

Hvad bliver der tilbage, og hvorledes klinger tingene sammen, hvis ændringerne bliver for store, og hvilken berettigelse har gildetegnet i den nye forbindelse.

Jeg nævnede før lysene på højsædet, og de får måske også en og anden til at tænke på de to lys, der står på alteret i vore kirker.

De to lys, der i kirken symboliserer det gamle og det nye testamente.

Det gamle testamente, der fortæller om det historiske og ikke mindst om monoteisme, - du må ikke have flere guder.

Og det nye testamente, der i hele sit indhold er et ubetinget tilsagn om kærlighed og evigt liv.

REDAKTIONEN

Lysene står hos os for alt det gildebevægelsen vil.

Lysene brænder for at fortælle deres budskab, men for at kunne gøre dette, går de deres egen undergang i møde - de fortærer sig selv, og her har vi igen en tankevækkende og smuk symbolsk handling.

Hos os siger vi, at lysene brænder for sandhed og retfærdighed, men fælles for lysene på alteret i kirken og for lysene på højsædet i gildehallen er det, at de brænder, når vi kommer ind i gildehallen, og de brænder, når vi igen forlader gildehallen. Symbolsk brænder de således altid, - de brænder for gildebevægelsens ide og etik, - de drager vore blikke og vore tanker, - de brænder for sandhed og retfærdighed.

Lad os gøre det samme.

Erik B. Pflug,
7. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

REDAKTIONEN

Som du ved, er IMPULS gildeledelsernes blad, og det er blandt andet IMPULS' formål at være inspirerende - være IMPULS-giver om du vil - til det arbejde, du er gået ind til som ledelsesmedlem, men - for der er et men - at være inspirerende kan også være en tovejskommunikation, så hvis du har forslag/ideer til, hvad bladet skal indeholde så send dem til redaktøren - eller du kan ringe på tlf. (08) 18 13 67, bedst mellem kl. 17.00-19.00.

Husk næste nummer af IMPULS udkommer februar 1981 og indlæg/artikler hertil bedes være redaktøren i hænde senest lørdag den 2. januar 1982.

NU FLYVER MØRKETS FUGLE UD

Mel.: Auld long syne.
(F.M. 614)

Nu flyver mørkets fugle ud
med tyste vingeslag,
mens dagens sønner skikker bud
om festligt vennelag.
Så lad os alle bære ved
til broderskabets bål!
Nu mødes de, som sammen stred
for samme store mål.

Mens tusind sære skygger gror
af nattens brede favn,
vi stævner hid fra syd og nord
og tænder her vor bavn.
Så lad os o.s.v.

Om bålet slutter vi en ring
af glade stemmers kor,
mens flammerne i kåde spring
forsvinder uden spor.
Så lad os o.s.v.

Så smeder vi en kæde fast,
og viden om den når.
Vi lover at stå last og brast,
hvordan det så end går.
Så lad os o.s.v.

Gustav Biering.

SYMBOLET

På ferierejsen i sommer fandt redaktøren ovenstående Sct. Georgs figur i Eglise St. Georg i Sélestat i Alsace. Den er udført i marmor og er i legemsstørrelse.